

הפרק הראשון:

הנאורות: הנאורות מלשון אור. זהו כינוי לתקופה, שהתחילה מאמצע המאה ה-17 באירופה.

בתקופה זו קבוצה של הוגי דעת (= אנשים משכילים, שהמציאו את הרעיונות החדשניים של הנאורות) ממרכז וממערב אירופה שינו את תפיסת העולם הקיימת עד אז וייצרו ערכים חדשים לעיצוב חי האדם, החברה, הלاء (= המדינה) והדת. הם ראו בתקופה שקדמה להם, תקופת ימי הביניים, תקופה חשוכה ואת תקופתם בה רוח האדם פורחת והmundus מתפתח תקופה של אור, ולכן הם קראו לה תקופת הנאורות.

הזרמת התרבות מן האיים:

1. **מבחן רעיונית** = הרעיונות של הנאורות משפיעים על החברה והמדינה עד היום.

2. **מבחן היסטורי** = בעקבותיה קראו אירופים היסטוריים חשובים כמו: המהפכה הצרפתית והמהפכה האמריקנית.

תקופת ימי הגיינט אואיכופה = בתקופה זו חיו על פי מעמדות ברורים, ללא שווין בין

האנשים. סמכויות שלטוניות רבות היו נתנות לאצלים שהיו בעלי אחזות גדולות וקרענות והאדם פשוט היה נתון למרותו הישירה של האצל שניצל אותו כרצונו (לקח את רכשו פגעה בגופו והשתמש בו לצרכיו) והוא חי בעוני ובבארות (לא ידע, אפילו קרא וכותב). לבסוף, מוסדות השלטון והכנסייה החזיקו בידיהם את הידע ואת הלגיטימציה לחקר ולימוד.

הכנסייה הייתה גוף חזק, שהשפעה בקרה ממשמעותית על כל מה שקרה באירופה האנשים שהיו אז דתיים פחדו להיענס בידיהם, ולכן נשמעו להנחות שפורסמו על ידי האפיפיור והכמרים וחשו להמרות את פיהם של נציגי הכנסייה. על מנת לשמור את המשמעת זו, טיפחה הכנסייה את הגישה שאמרה שרק הכמרים יכולים להיות בעלי ידע. היהות והאנשים פשוטים לא ידעו לקרוא וכתוב, ולא היו יכולים לקרוא בכתב הקיים (התנ"ך והברית החדשה), הם היו חיבים להישמע להוראות נציגי הכנסייה. הכנסייה השיגה עצמה הרבה בדרך זו. היא בנתה לעצמה ארא חזק,

אקלזיות גזאות:

הגדרה גזאַט- האדם ניחן בתבונה, במצוון, יכולת הבנת המציאות, ביכולת שיפוט מוסרית ועל כן הוא אחראי לגורלו ולגורל החברה, יש לתת אמון בכוחותיו ולאפשר לו לפעול על פי הבנותו. זאת בשונה مما היה מקובל בימי הביניים בהם היה האדם כפוף לכנסיה ולמלך שקבעו לו מה לעשות ולדעתו לא היה שום משקל.

סיסמת גזאות-גאַזאַט-

הוא טען שהנאורות היא מעבר של האדם ממצב בו הוא תלוי בהדריכתו של מישחו אחר למצב בו הוא חשוב בלבד. כאשר המצב הראשון לא נובע מחוסר של אלא מפחד. ولكن קבע קנט: העז לדעת! איזור אומץ להשתמש בשכלך שלך! זהה סיסמת הנאורות.

זכויות גזאַט גזאַצָּם- ההכרה בערך האדם הביאה גם להכרה בזכויות הטבעיות והפוליטיות. **הגייג אַסְטְּפִּין גַּזְקָּעֵךְ** הגדיר שלוש זכויות טבעיות של כל אדם זכאי להן :

¶ **גזאות ג'היַט**- האדם זכאי לחיות מבל' שימושו אחר יאיהם על קיומו.

¶ **גזאות ג'חיכאַט**- כל אדם זכאי לחופש מבל' שימושו יגביל אותו כמו למשל: חופש הביטוי, חופש הדעה, חופש התנועה, וכד'

¶ **גזאות ג'קרְיַז**- אדם הוא בעליים על רכוש שעמל וקנה אותו, ואפילו המדינה לא יכולה לחתור רכוש זה ממנו אלא בהסכםתו.

לכך התווסף עוד זכויות:

¶ **זכאות גזאַט**- באוטה התקופה הנשים דאגו למסגרת הביתית ואילו הגברים עסקו בענייני "חוֹזֶץ" דאגה לפרנסת המשפחה ולניהול המדינה. הנשים נתפסו כטיפשות יותר, ולא ניתנה להן השכלה. נשים משכילות טענו שהדבר נובע מחוסר חינוך ודרשו שווון זכויות גם בחינוך וגם בייצוג הפליטי.

¶ **אנרכיה מגאלטִית**- המשכילים שאפו להביא את החברה למצבה המתוקן, וטענו כי קיים חזזה שאינו כתוב בין העם לשולטן (=האמנה החברתית), והוא מהוות את הבסיס לחוקי המדינה שמטרתם לדאוג לזכויות כל האזרחים ללא הבדל. חוקים אלה שמחוקק השלטון המקובלם הסכמה רחבה מהעם נחשבים כ'רצון הכללי' של העם.

אפקיען, גזאלם:

אייניגיז איגיעט = התיחסות לאדם כפרט יחיד, בודד ועצמאי. יש להתייחס לאדם בפני עצמו ולא כחלק משפחה, חברה, עם או דת. על האדם להיות עצמאי, להיות אחראי לעתידו ולසמוך רק על תבונתו וشكلו כדי להתפתח, ולא להיות תלוי בחסדי אחרים. גם מצד המדינה- המדינה צריכה לדאוג לפרט ולא היפר (שהפרט דואג למדינה).

chos זה שונה ממה שהיה בימי הביניים, לפני הנאורות, אז ההתייחסות לאדם הייתה בטור חלק מהכל- המשפחה והעם .

בעקבות יחס זה תפיסת היהתת של כל אדם יש זכויות טבעיות, שזו זכות שזכה לה כל אדם באשר הוא אדם (כמו שלמדנו בעקרונות הנאורות: זכות לחים, חרות, קניין)

כזיגעט = פירושו תבונה, חשיבה הגיונית על פי השכל. הנאורות הדגישה את תבונתו של האדם ודרשה ממנו לפעול ולהתנהג על פי שכלו ומחשבתו. גישה זו עודדה את האדם לחשוב ולחקור את מה שקרה סביבו. דבר שהוביל למחקרים שהביאו להישגים מדעיים חדשים, ולהתפתחות בתחוםים רבים ששיפורו את תנאי החיים (רפואה, תחבורה ועוד)

סנקציות וחיגור = ספקנות היא הטלת בספק בכל "אמת" ובcheinתה מחדש על ידי היגיון והשכל (על כל דבר ודבר הם שאלות ובקשו הצדקה). גישה זו עודדה לשאול שאלות ולהטיל ספק בכל סמכיות העבר. בעקבות כך החלו לבחון מחדש את הדת והכנסייה העומדת בראשה, והתפתחה הדרישה לחיילן שימושו שהיא להתחיל להפריד את תחומי החיים השונים מהדת. למשל **הכחמת געת אכאיזעג**- דרישת שאנשי הדת לא צריכים לנוהל את המדינה. המדינה צריכה להתנהל באופן חילוני, ואנשי הדת ינהלו את הכנסיות שלהם בלבד (הנאורות סלדה מהאמונות הטפלות של הכנסייה ומהחשיבות של אנשי הכנסייה).

יאג = ביסוס החברה על ידע והשכלה רחבה. על האדם לרכוש ידע כללי רחב בהרבה תחומי מגוונים.

 זה בשונה מלפני הנאורות, בימי הביניים כל אדם למד רק את הדברים הקשורים למלאכתו, לדוגמה נגר הבין בעצים. גם הילדים למדו רק מלאכה אחת מסוימת אבל לא היה להם ידע בתחוםים אחרים.

מסורת ומהפכות- סיכום מז 1

בעקבות כך, תקופת הנאורות החלו פיתוחים תעשייתיים, מדענים ותקשורתיים, החברה הchallenge להתבסס על ידע והשכלה, אנשים החלו לגלות עניין בענייני המדינה והחברה. התוצאה הייתה שלאדם בתקופת הנאורות הייתה השכלה רחבה יותר מאשר בדורות הקודמים.

דוגמאות לכך:

הארץ יפה יפה- יצא לאורונה בכרפת באמצע המאה ה-18. האנציקלופדיה זכתה לתפוצה רחבה בקרב המעים הבינוני והגבועה.

תכלאות איספאט- תערוכה של כל מיני בעלי חיים, צמחים ומינרלים שהוצגו לקהל הרחב, אותן אוספים היוו את הבסיס להקמת מוזיאונים מאוחר יותר.

כיאנק= התבונה, המחקר והידע הביאו תוך זמן קצר לשיפור עצום בתנאי החיים של האנשים. בעקבות גילוי המדע החדש החלו להתפתח מגוון רחב של טכנולוגיות שהופיעו על כל תחומי החיים של האדם- ברפואה, חקלאות, תעשייה.

בעקבות כך, הייתה תחושה שהאנושות עלתה על המסלול הנכון, מכאן צמח רעיון הקידמה כלומר האנושות הולכת ומתקדמת לעתיד טוב יותר, הן בתחום החומרי-כלכלי והן בתחום המוסרי חברתי.

השפעת מפלגת

1. רעיונות הנאורות השפיעו רבות על החברה הנוצרית והיהודית כאחד. הסבר שניים מרעיונות הנאורות והציג שניosityים של רעיונות אלו, אחד מהן היהודים ואחד מהן החברה הכללית.

מסורת ומחפכות - סיכום מז 1

2. הציג שניים מעקרונות הנאורות, הסבירו כיצד השפיע אחד מהמעקרונות שבחרת על מאפייני החברה בעת החדש.
